

Napokon jedna nagrada i za doista najuspješniju tvrtku

Končar - energetski transformatori 'Joint' venture između Siemens i Končara raste gotovo 35 posto na godinu. Čak 97% proizvodnje tvrtka izvozi u 80 zemalja

piše **ŽELJKO PERIĆ**
zperic@caper.hr

Medijski prostor i nagrade osvajali su drugi, s lošijim rezultatima.

Nagrada za najboljeg menadžera velikih poduzeća koju je CROMA nedavno dodijelila predsjedniku Uprave Ivanu Milčiću ispravlja dio nepravde

U brojnim anketama u posljednjih 15-ak godina mnoge su se tvrtke i pojedinci proglašavali najboljima. Vrijeme je pokazalo tko je bio trajnija i održiva vriednost, a tko je samo meteorski zabljesnuo i nestao.

Jedna od kompanija koja je zaslužila, a nije dobila nijednu zvučniju nagradu sigurno su Končar - energetski transformatori (KPT), koji uspješno posluje već godinama. Malo je poznato da je KPT, zapravo, partnerski model koji se kod nas rjeđe primjenjuje - 'joint venture' - između Siemens (51 posto) i Končara (49 posto), uspostavljen još 1995. Mnogo je zanimljivosti vezanih uz taj uspješni 'joint venture' koje zaslužuju prostor i pozornost.

Iznimno zdrav rast Kompanija od 2005. raste prosječnom godišnjom stopom od gotovo 35 posto i 2009. ostvarit će prihode od 175 milijuna eura. Više od impresivne stope rasta fascinira podatak da je KPT čak 97 posto svoje proizvodnje u posljednjih 10 godina izveo na tržišta 80 svjetskih zemalja.

Posebno poštovanje zaslužuje i podatak da je KPT iznimno zdravo rastao. Naime, tako dinamičan rast prihoda pratio je velik rast dobiti bez novih zaduženja. S rastom prihoda rasle su i zaposlenost, količina plaćenog poreza, razina plaća. Jedino se zaduženost smanjivala, tako da je danas KPT jedna od rijetkih domaćih tvrtki s 'net cash' pozicijom.

Zlobnici će reći da je lako KPT-u kad veliki Siemens upravlja i donosi poslove. Ali nije baš tako. Strani vlasnik nije postavio Nijemca na čelo tvrtke, nego samo jednoga člana Uprave, tako da KPT-om godinama upravlja stabilan tim većinom domaćih ljudi pod vodstvom predsjednika Uprave Ivana Milčića. Nakon što je postavio jasne ciljeve i ustrojio sustav izvješćivanja, Siemens je povjerio upravljanje zagrebačkom stručnom

timu. Suprotno očekivanjima moćni Siemens nije forsirao zamjenu Končareva brenda, pa KPT i dalje slobodno upotrebljava svoj.

Zvuči pomalo nevjerojatno, ali Siemens nije ograničio KPT na određenu regiju, nego končarevci u potrazi za poslom obrađuju sva svjetska tržišta, naravno, uz koordinaciju i potporu Siemensove središnje prodaje.

Uspješnost je takva pristupa nedvojbeno. Od ukupno 22 tvornice energetskih transformatora u sklopu Siemens grupe danas je KPT treći po prihodima, a po ostvarenoj dobiti zauzima prvu poziciju!

Sloboda nastupa u svijetu KPT je prije ulaska u 'joint venture' sa Siemensom imao odličnu bazu inženjera i tehnologa koji su u tadašnjoj oskudici bili prisiljeni razmišljati drukčije i kreativnim rješenjima nadoknađivati nedostatak novca za razvoj, kojeg u ondašnjem Končaru nije bilo, među ostalim i zato što novac nije ostajao onima koji su ga zaradili, nego se unutar sustava prelijevao od boljih lošijima. Siemens nije u KPT uložio veliku količinu svježeg kapitala, ali izdvajanjem iz takva sustava i postavljanjem jasnih ciljeva i njemačke discipline osigurao mu je stabilne uvjete i fokus na važno.

Dopuštajući slobodu nastupa na svjetskim tržištima, Siemens je napravio možda i najveću uslugu KPT-u, ali i sebi, a poglavito hrvatskom gospodarstvu. Jer KPT danas, kad izvozi gotovo cjelokupnu proizvodnju, nimalo ne pati zbog nedorečene energetske strategije Hrvatske, nedostatka HEP-ovih investicija, a njegov menadžment ne gubi vrijeme tražeći spas s Markova trga, nego praši po pustinjama Katara, Ujedinjenim Arapskim Emiratima, Brazilu, Norveškoj, Francuskoj... (a bit će, izgleda, i jedini Hrvat koji će sigurno vidjeti Južnoafričku Republiku).

Orijentacija na izvoz poštedita ga je frustracija zbog čudno izgubljenih natječaja, neplaćanja, političkog reketa i sličnog domaćeg folklor. Nažalost, to što izvozi gotovo cjelokupnu proizvodnju zahtjevne opreme umjesto zvijezdama učinilo ga je gotovo nepoznatim na domaćoj poslovnoj sceni. Medijski prostor i nagrade osvajali su drugi, s lošijim rezultatima i mnogo manjim izvozom.

To mnogo govori o kriterijima koji kod nas prevladavaju, vrijednostima i objektivnosti.

Nagrada za najboljeg menadžera u kategoriji velikih poduzeća koju je CROMA nedavno dodijelila predsjedniku Uprave Ivanu Milčiću ispravlja dio nepravde.

Taj zanimljivi primjer vrijedi dodatno proučiti jer se iz njega može mnogo naučiti o mnogočemu, pa čak i o dijelu razloga naše sadašnje gospodarske krize. ■